

Kvindevalgretsklubbens Møde den 20. Februar var tillige Generalforsamling. Den afholdtes i Kv. Læseforenings Konversationsværelse.

Fru Münster — Formanden — gav en sammentrængt Oversigt over Aarets Begivenheder, deraf Mrs. Chapman Catts Besøg og Stockholms Kongres, som de for vort Forbund hovedsagelige. Desuden oplæstes den medforbundne Forening's: Nexø og Omegns utrættelige Arbejde for Sagen samt fortaltes om Middelfart's. Den i Valgretsgruppen nyoptagne Forening: Cirklen havde sendt Formand og Næstformand til Generalforsamlingen.

Sidstnævnte er indgaaet som Medlem af vor Klub. Det aarlige Valg af den halve Bestyrelse forløb saaledes, at Formand og Kasserer samt Revisorer genvalgtes. Forinden havde Kassereren, Fru Horten, aflagt Regnskabet, som blev godkendt. Fru Münster havde denne Gang modtaget 8 Kr. og 20 Øre ved Medlemmernes 10 Ører. Fru Münster indbetaler aarlig 10 Kr. til D. Kv. V. for Gruppen Valgretsklubberne og sender Summen til Alliancen. Gruppen har maattet betale Indskuddet for Holbæk til nu. Ligeledes er Svendborg udtraadt. Men da Bladet ophører maa enkelte Meddelelser sendes hektograferede til Foreningerne, hvorfor det iaar modtagne større Tilskud vil gøre sin Nytte.

Efter at Generalforsamlingen var afsluttet, kom Borgerrepræsentant Frk. Blom, for efter Løfte at holde et Foredrag om kommunale Anliggender for vor Klub.

Herom fortæller vor Protokolfører Professorinde Buhl.

Joh. Münster, Formand.

Derefter fik Frk. Blom Ordet. Hun udtalte at det havde været heldigt, om Kvinderne, dengang de fik kommunal Valgret, ikke var gaaet ind i de politiske Partier, men havde holdt sammen og arbejdet sammen for det der ligger Kvinderne nærmest, hvorved de lettere vilde have opnaaet Ligestilling med Mændene. Det var Mændene, der fra Begyndelsen opfordrede dem til at slutte sig til deres Partier, hvorved Kvinderne overalt er bleven i Mindretal.

Frk. Blom havde varmt interesseret sig for Sagerne, der angik Sædelighed, Ædrulighed og Børneopdragelse (Forbud imod Salg af Brændevin, og franske Artikler fra Automaterne!) Hun havde ogsaa ønsket Forbud imod at unge Piger under 18 Aar sælger Blomster og Lykkesedler paa offentlige Forlystelsessteder, ligesom imod at en Beværteres Døtre eller Adoptivdøtre betjener Gæsterne.

Hun havde faaet Skoleautoriteternes Tilslutning med Hensyn til Forbud imod Uddeling af Reklamesedler til Skolebørn og hendes Bestræbelser for at forbyde Spytning paa Gader syntes at have Fremgang.

Da Dansk Kvindesamfund opfordrede Frk. Blom til at stille sig, gik hun kun under den Betingelse ind derpaa, at hun maatte staae fuldstændig uafhængig, og at der stod ligesaa mange Mænd som Kvinder paa hendes Liste.

Hendes uafhængige Stilling havde medført, at hendes Stemme undertiden havde givet Udslaget ved forskellige Lovforslag, da de to andre Partier havde hver 20 Stemmer. Saaledes med Hensyn til Beskatning af Gasmaalere hos Forbrugere af under 12 Kr., og med Hensyn til Fastsættelsen af Pengesummer til Understøttelsesforeningen. Hun begrundede sin Stilling til disse Sager og udtalte sin Glæde over, at hun hver Gang havde været fuldstændig klar over Rigtigheden af sit Standpunkt.

Til Slut beklagede Frk. Blom, at der herhjemme altid gik Politik i Sagerne. I England sad Folk af ganske forskellige politiske Anskuelser og forhandlede sagligt om Kommunens Anliggender.

Frk. Alberti havde inviteret Klubbens Medlemmer til en hyggelig Te i Restaurationslokalet, hvor der igen blev udbragt forskellige Skaaler; deriblandt en til vor virksomme Formand, hvis Betydning for Kvindesagen Fru Horten fremhævede; hun viste, hvorledes Fru Münster havde forstaaet at vække Bourgoisets Interesse for Sagen, der tidligere nærmest havde faaet størst Tilslutning i de lavere Lag.

F. B.

Foreningen Svenska Konstnärinnor.

Denne Udstilling vandt meget Bifald under Kvindekongressen i Stockholm i Juni 1911 og vi hørte kun een Mening af de mange Kongresdeltagere fra fremmede Lande om Udstillingens Betydning og om de udstillende Kunstnerinders Talent.

Foreningen »Svenska Konstnärinnor« vil nu aabne en Udstilling i Lund i Marts Maaned. Vi anbefaler Bladets Læsere varmt at gøre en Tur til Lund og see denne, som kan forbindes med at se Domkirken m. m.

Bestyrelsen skriver: »Vi vågar hoppas, att den samma måtte vinna ett lika gynnsamt mottagande af den konstituerade almänheten som kom förenings första utställning till del.

Stockholm, Februar 1912.

J. M.

Frue og Frøken.

Et lille Ord i en lang Debat.

Fru Stampe Feddersen har opfordret mig til en lille Udtalelse om denne af hende saa varmt omfattede Sag.

Hvad mig angaaer vilde jeg kun tænke paa »Frøken«, »Fräulein« og »Mademoiselle«, som et Diminutiv af Frue, Frau og Madame; et Diminutiv som betød, at Vedkommende var et ganske ung Væsen. Ud fra denne Anskuelse vilde jeg »sans façon« bortkaste Diminutivet baade i Danmark, Tyskland og Frankrig naar man blev ældre. Jeg har flere Gange truffet en tysk Fräulein, der kaldte sig »Frau« og som jeg kaldte »Frau« i mine Breve til hende. Ligeledes har jeg truffet en fransk Mademoiselle, der angav sit Navn med »Madame« foran, og som alle kaldte, som af hende ønsket. Jeg kan da ikke tænke, at nogen Myndighed skulde kunne forbyde En det, her i det frie Danmark? — At Frue eller Frøken tillige skulde betyde et Stempel paa om man har været gift eller er gift med en Mand, finder jeg naturligvis grimt og finder, at da en Mand unddrager sig et saadant Stempel, bør det ikke paalægges Kvinden at oplyse Verden om dette interessante Faktum ved hendes Titel.

J. M.

Kvindestemmerets-Bladet.

Et Tilbageblik.

Idet vi tager Afsked med vore Læsere bringer vi en hjertelig Tak til dem for den Trofasthed de gennemgaaende har vist mig som Subskribenter paa Bladet. De smaa Takkeord for mit Arbejde, der ofte fulgte med Postopkvævnings Indbetaling har ofte glædet mit Hjerte. Da vort Valgretsforbund danner en Eenhed med alle Alliancens Affiliationer, har det været mit Ønske at vise, at vi føler internationalt, og at alt, hvad der rører sig i Forgreningerne ogsaa bevæger vore Hjerner.

Det er ikke af Mangel paa Interesse at jeg forlader vort Arbejde, men fordi mine Evner ikke er omfattende nok og at der lægges uafviseligt Beslag paa dem fra anden Side. Jeg sender ikke alene en Tak til vore Læsere men til Forgangenhedens modige Kvinder, som netop forstod det var Valgretten, vi burde stræbe efter. Der er Pastorinde Luplau, Stifter af den første Kvinde-Valgretsforening, som arbejdede for den kommunale Valgret nogle Aar før Dansk Kvindesamfund indsendte sin Adresse derom og med sine store agitatoriske Evner berejste Jyllands Vestkyst fra Varde (hvor hun boede) og til Limfjorden og skaffede flere Tusinde Underskrifter paa en Petition derfor. Det var ogsaa paa hendes Initiativ, at der over hele Landet interPELLEREDES ved Folkethingsvalg om Kandidaternes Stilling til Kvindestemmeret. Det er saa let nu, at arbejde for Valgretten, men hvor svært var det ikke dengang at prisgive sig for Latteren! — det eneste der var Forkæmpernes Belønning.

Vi takker de Kvinder, der i Efteraaret 1885 stiftede »Kvindelig Fremskridtsforening«, vel nærmest Fru Johanne Meyer, Fru Mathilde Bajer, der i 3 Aar var Formand derfor, hvorpaa Fru Johanne Meyer blev det. Den bestod i 15 Aar, daannede en Skole for Samfundslære og holdt ugentlige Møder. Vi takker Fru Johanne Meyer herfor samt for hendes Blad: »Hvad vi vil.« Vi takker hende i det Hele for Fagforeningernes politiske Opdragelse.

Vi takker Fru Nørland der havde været med i Bevægelsen og sørgede for, at alt dette Arbejde ikke gik tilspilde men samlede Fagforeningerne i et Valgretsudvalg i 1899, som altsaa i 1904 gik ind i den Internationale Alliance. Dansk Kvindesamfund trak sig dengang ud af Udvalget og stod ikke sammen med os, da den internationale Alliance holdt sin Kongres her i 1905. Men heldigvis kom det senere ind. Vi har ikke som i Norge og Sverrig havt et Valgretsforbund som stod fiks og færdigt følgende Alliancens Forskrifter. Men vi har samlet vore gamle Forbund i Affiliationen i Alliancen, hvor nu baade Dansk Kvindesamfund staar og Kristne Kvinders Valgretsforbund samt Fagforeningerne fra 70erne og 80erne foruden Kvindevalgretsklubben fra Marts 1906 og senere daannede Kvindevalgretsforeninger.

Efter Kongressen 1906 saae vi vor egen Forening, »Politisk Kvindeforening«, afklæde sig sit Forbund med os og pludselig blive Stifter af »Landsforbundet«, der under Fru Elna Munchs dygtige Ledelse fulgte alle Alliancens Bestemmelser, saa det frelste os fra Beskyldningen for kun at være bleven taget til Naade af Alliancen. Landsforbundet danner ogsaa sin selvstændige Forening med Alliancen.

Vi takker alle, som har bidraget til den Forstaaelse for Valgretsarbejdet vi finder hos os.

Og jeg takker de iremmede Lande, som staar med os i Alliancen, for venlig Korrespondance og Underretning, saasnart nye Løfter fremkom i deres Lande samt ogsaa for adskillige Artikler, som de godhedsfuldt har givet mig i Aarenes Løb.

Vi ønsker dem alle en lykkelig Udgang og Sejr for deres Arbejde og takker dem for deres trofaste Støtte i Arbejdet. Ogsaa en Tak til vore indenlandske Hjælpere.

Johanne Münster.

Redigeret af Fru Johanne Münster, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsen's Enke, Kbhvn.